27 Ιανουαρίου 2015

Μικρό απάνθισμα λόγων και διδαχών του Οσίου Μαξίμου του Γραικού

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Μάξιμος ο Γραικός / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Εισαγωγικά

Ένα από τα κορυφαία πρόσωπα του Αγιορείτικου Μοναχισμού και συνάμα

ιεραπόστολος μπορεί να θεωρηθεί ο Όσιος Μάξιμος ο Γραικός.
Δεύτερος φωτιστής των Ρώσων, μεταφραστής και συγγραφέας, εκδότης ιερών κειμένων, αναμορφωτής σε όλα τα επίπεδα.
Ίσως γι αυτό ενόχλησε και την τσαρική εξουσία και πέρασε μεγάλο μέρος της ζωής του σιδηροδέσμιος.

Μικρό σημείωμα για τα έργα του Αγίου Μαξίμου
Σύμφωνα με τον ιστορικό ερευνητή, συγγραφέα κα ειδικό μελετητή του βίου και του έργου του Αγίου Μαξίμου του Γραικού Κωνσταντίνο Τσιλιγιάννη, τα έργα του Αγίου Μαξίμου διαιρούνται σε ρωσόγλωσσα πεζά κείμενα κα σε ελληνόφωνα ποιητικά κείμενα. Τα μεν πεζά του έργα, άνω των 300, είναι:
α) μεταφράσεις, β) γραμματολογικές κα λεξικογραφικές εργασίες, γ) δογματικο-πολεμικά έργα, δ) έργα κατά της αστρολογίας, του αποκρυφισμού και των προλήψεων, ε) ηθικοπλαστικά έργα, στ) δημοσιολογικά έργα, ζ) αυτοβιογραφικά έργα, η) ερμηνευτικά άρθρα και αφηγήσεις γιο θρησκευτικά, εκκλησιαστικά και καθημερινά θέματα, θ) εκκλησιαστικο-ιστορικά έργα και ι) διάφορα άλλα.
Τα δε ποιητικά του έργα αποτελούν: ο Παρακλητικός Κανόνας στον Τίμιο Πρόδρομο και Βαπτιστή Ιωάννη, τα έξι επιγράμματα, ήτοι στον Οικουμενικό Πατριάρχη Νήφωνα Β΄, στη λάρνακά του, στο ρήτορα Μανουήλ, στον Ηγεμόνα της Βλαχίας Νεαγκόε, στον Οικουμενικό Πατριάρχη Ιωακείμ Α? και στον Άγιο Δημήτριο. Έγραψε επίσης και δύο μεγάλα ηρωελεγειακά έπη «κατά της αρχαιοελληνικής πλάνης» και «περί μετανοίας».
Τα έργα του Αγίου Μαξίμου είχαν εκδοθεί το 1859 από την Ακαδημία του Καζάν στην σλαβονική γλώσσα. Στον πρόλογο μεταξύ των άλλων αναφέρεται:
« Η εποχή με την οποία σχετίζεται η διαφωτιστική δράση στην Ρωσία του οσίου Μαξίμου του Γραικού, ήταν εποχή διαφόρων θλιβερών συγχύσεων που εν μέρει προήλθαν από ξένες επιδράσεις εν μέρει δε από εσωτερικές αιτίες. Σε μια τέτοια δύσκολη εποχή μας ήλθε από την Ελλάδα αυτός ο επιφανής και μορφωμένος άνδρας. Η Ορθόδοξη Ελλάδα στο πρόσωπό του έδωσε την πλέον «εύκαιρον βοήθειαν» στην Εκκλησία μας για την προστασία της πίστης, την οποία αυτή της παρέδωσε και η οποία εκείνη την εποχή άρχισε να απειλείται από τέτοιους κινδύνους…
Ο Όσιος Μάξιμος προστάτευσε την Ρωσική Εκκλησία από τις αξιώσεις της Εκκλησίας της Ρώμης, έγραψε εναντίον των ορθολογιστικών διδασκαλιών της δυτικής μεταρρυθμίσεως, εναντίον των Ιουδαίων, των παγανιστών και των μωαμεθανών. Διόρθωσε τα λειτουργικά εκκλησιαστικά βιβλία. Ερμήνευσε τις εκκλησιαστικές τελετές. Αναίρεσε τις διάφορες ψευδείς και δεισιδαίμονες διηγήσεις που κυκλοφορούσαν στον λαό… Γενικά ενεργούσε με τέτοιο τρόπο ώστε μόρφωσε πλήθος ανθρώπων, οι οποίοι μπορούσαν να συνεχίσουν μετά τον θάνατό του το μεγάλο έργο της πνευματικής διαφωτίσεως της Ρωσίας, που άρχισε αυτός.

Οι σύγχρονοί του δεν μπορούσαν να εκτιμήσουν την αξία του Μαξίμου.
Για τα σκοτισμένα από την αμάθεια μάτια τους ήταν πολύ απρόσιτο αυτό το φώς της αλήθειας, με το οποίο απεκάλυπτε μπροστά τους τις πλάνες και τα ελαττώματά τους. Για τους μεγάλους κόπους του, του ανταπέδωσαν σκληρούς διωγμούς και μακροχρόνιες φυλακίσεις σε μοναστήρια. Για μας όμως είναι ανεκτίμητα τα έργα του ,στα οποία αντανακλάται πλήρως η υψηλή και φωτεινή του προσωπικότητά και τα σκοτεινά γνωρίσματα της εποχής του»

Μικρό απάνθισμα λόγων και διδαχών
Από τα στηλιτευτικά του συγγράμματα την μεγαλύτερη αξία έχουν αυτά που αφορούν άμεσα τα ήθη της τότε ρωσικής κοινωνίας. Και αυτό γιατί τα συγγράμματα αυτά έχουν διαχρονικά μηνύματα. Σ’ αυτά ελέγχει έντονα τους ανθρώπους, την άγνοια και την αθέτηση του Χριστιανικού νόμου, για την εξωτερική επίπλαστη ευλάβεια, για την απουσία εσωτερικού πνευματικού αγώνα. Τονίζει επίσης ότι οι άνθρωποι παροργίζουν τον Κύριο, όταν ενώ προσφέρουν «καλλίφωνους ύμνους, κωδωνοκρουσίες, και βαρύτιμο στολισμό στις εικόνες, δεν ελεούν τους πτωχούς και τα ορφανά και δεν απέχουν από το ψέμα και τα ελαττώματα.
Σε ένα έργο του με τίτλο «Λόγος ως εκ προσώπου της Θεοτόκου προς τους πλεονέκτες και γεμάτους με κάθε κακία που ελπίζουν να ευαρεστήσουν με μεγάλους κανόνες», παρουσιάζει την Θεοτόκο να ομιλεί και να λέγει στον Χριστιανό.
«Το συχνό σου Χαίρε θα γίνει ευχάριστο σε μένα, όταν απέχεις από το μίσος, το ψεύδος και την κλοπή των ξένων υπαρχόντων. Και ενόσω καταπιέζεις τους πτωχούς θλίβοντάς τους με τόκους και αφόρητες φορολογίες, σε τίποτα δεν διαφέρεις από τον ειδωλολάτρη και τον Χριστοκτόνο, έστω και αν καυχάσαι με το Βάπτισμα. Εγώ δεν σε εισακούω, έστω και αν ψάλλεις αμέτρητους κανόνες και τροπάρια με όμορφη και δυνατή φωνή».

Δεισιδαιμονίες
Ο Μάξιμος έγραψε και κατά των διαφόρων δεισιδαιμονιών, που παρατήρησε στην Ρωσική κοινωνία. Κατέκρινε την πίστη στα όνειρα, στην αστρολογία και στα ζώδια, στην μοίρα κ.λ.π. Ειδικότερα στον λόγο του «Περί Θείας Προνοίας και κατά των Αστρολόγων σημειώνει.
«Μοναδικός απλανής αστέρας, ο οποίος σε οδηγεί προς την εργασία των οσίων αρετών, γνώριζε ότι είναι ο θείος και πάντοτε αγνός φόβος, διά του οποίου καθένας απομακρύνεται από τα κακά, κατά το θείο λόγιο. Απ’ αυτόν πάντοτε να κρατείσαι ισχυρά πλέοντας ευθέως προς τον ουράνιο ακύμαντο λιμένα.
Και γνώριζε ότι η υιική έμπρακτος τήρησης των αγίων εντολών θα είναι ευπρόσδεκτη διά του φόβου του Κυρίου. Έτσι πάλι γνώριζε ότι μοναδικός ολέθριος

πλανήτης, που σε οδηγεί με μεγάλη ορμή στους κρημνούς και τις αβύσσους των κακών, είναι ο παμμίαρος δαίμων, ο όποιος σε απεδίωξε παλαιά από την Εδέμ με την βρώση του καρπού και τώρα πάλι προσπαθεί να σε αποκόψει από τον Δεσπότη Χριστό, τον Θεό σου, με την ολέθρια διδασκαλία των αστρολόγων.
Παλαιά λοιπόν φανερά σου συκοφάντησε τον Κύριο λέγοντας ότι από φθόνο σου απαγόρευσε την γεύση του καρπού, για να μη γίνετε αθάνατοι ως θεοί. Τώρα πάλι ο παμμίαρος συκοφαντώντας τον λέγει ότι με την βία των αστέρων σε εξαναγκάζει στην επιτέλεση αισχρών έργων. Φυλάξου με κάθε τρόπο από τις ολέθριες επιβουλές του. Μη φοβάσαι τις άψυχες συνόδους των αστέρων. Σύντριβε την ολέθρια κεφαλή του, διότι και αυτός πάντοτε επιβουλεύεται επιμελώς την δική σου πτέρνα. Εξ αρχής ακόμη έχει τεθεί έχθρα αναμέσον σου και εκείνου (Γεν. 3, 15).
Αναγνώριζε τον μοναδικό φύσει εχθρό σου. Όλα τα άστρα εσένα υπηρετούν, για σένα όλα έχουν κτιστεί, να σε υπηρετούν και όχι να σε εξουσιάζουν.
Αναγνώριζε το χάρισμα του αυτεξουσίου σου. Δεν υπόκεισαι σε κανένα κτίσμα, αλλά μόνο στον μοναδικό Κτίστη σου. Αυτόν πάντοτε να υπηρέτης με κάθε ευγνωμοσύνη ως Θεό και Κτίστη, ως Πατέρα και Κύριο, αναβοώντας εν αγαλλιάσει μαζί με τον ψαλμωδό: Κύριος φωτισμός μου και σωτήρ μου και υπερασπιστής της ζωής μου, από τίνος δειλιάσω; (Πρβλ. Ψαλμ. 26, 1).
(Τόμ. Β’, σελ. 86)

Για την Πνευματική ζωή- Η ώθηση στην μετάνοια
Το πυρ και το σκουλήκι, που τρώει αδιάκοπα, και ο ακατάπαυστος θρήνος, και το σκότος, και η ομίχλη και ο φοβερός τριγμός των οδόντων, όλα αυτά μας περιμένουν, Ψυχή, μετά την αποχώρησή μας από εδώ στον κάτω κόσμο και στις σκοτεινές αβύσσους της γης, αν ζούμε άνομα. Να φοβηθούμε, λοιπόν, να θρηνήσουμε, να απομακρυνθούμε από τις κακές πράξεις μας, να δείξουμε την ειλικρινή μας μετάνοια όσο είναι καιρός. Επειδή ο παρών αιώνας είναι ο χρόνος της δράσεως και ο μέλλων της ανταμοιβής, όπως λέγει ο Παύλος, η αληθινή σοφία, το στόμα του Χριστού. Αυτόν να τον ακούς και να αγιάζεσαι πάντοτε με θερμά δάκρυα. Μην περιμένεις το καθαρτήριο πυρ μετά τον θάνατο σου, αυτή είναι η ανόητη εφεύρεση των κακόβουλων αιρετικών, που την βρήκαν για να παρηγορήσουν τον εαυτό τους, εφ’ όσον συνειδητοποιούν τις κακές πράξεις τους.[…] Οι άγιοι και όσιοι Πατέρες καθιέρωσαν πολλές και διάφορες προσευχές, όλες τους όμως έχουν το ίδιο περιεχόμενο και τον ίδιο σκοπό: με αυτές εξομολογούμαστε στον Κύριο των πάντων τις αμαρτίες μας και παρακαλούμε σ’ αυτές να φύγουμε από τις αμαρτίες και να ενισχυθούμε για το μέλλον με τον φόβο του Κυρίου και να ζούμε θεάρεστα ενώπιόν του, σύμφωνα με τις αγίες εντολές του• και όσοι έφθασαν την τελειότητα και ήλθαν στην ηλικία του Χριστού, όπως λέγει ο Απόστολος: «μέχρι καταντήσωμεν οι πάντες εις την ενότητα της πίστεως

και της επιγνώσεως του υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού», αυτοί παρακαλούν να έχουν τη δύναμη και τη φώτιση του θείου νου.
Να ξέρουμε όμως εμείς, οι ευσεβείς, ότι όσο βρισκόμαστε στην αμαρτία, δηλαδή στην παράβαση των θειων εντολών του Χριστού, του Θεού, ακόμη και αν διαβάζουμε όλες τις προσευχές των όσιων, τα τροπάρια, τα κοντάκια και τους κανόνες κάθε μέρα και κάθε ώρα, δεν θα καταφέρουμε με αυτό τίποτα. Επειδή ο ίδιος ο Κύριος, ο Χριστός, σαν με μομφή και παράπονο, λέγει σε μας: «Τί δε με καλείτε Κύριε, Κύριε, και ου ποιείτε α λέγω;», δηλαδή όσο ζείτε παραβαίνοντας τις εντολές μου, μέχρι τότε μάταια με καλείτε με πολλές και πολύωρες προσευχές. Μία μόνον υπάρχει ευχάριστη σ' Αυτόν προσευχή: είναι η έμπρακτη προσευχή, που συνίσταται στο να απομακρυνθούμε με όλη τη ψυχή μας διά παντός από κάθε παράβαση των αγίων εντολών του και να στερεωθούμε με αυτό στο φόβο του εκτελώντας κάθε δίκαιο έργο με πνευματική χαρά και ειλικρινή αγάπη.
Ο Αγ. Μάξιμος παρέμεινε πάντα μοναχός και είχε έντονα ασκητική άποψη για την ζωή.
«Να αγαπήσεις την απέριττη ενδυμασία, την λιτή τροφή και την ιερή αγρυπνία, την μητέρα της σωφροσύνης. Αγρυπνία εννοώ εκείνη με την οποία η ψυχή φωτίζεται από την μελέτη βιβλίων και ευφραίνεται πολύ με την αγία προσευχή.
Να συγκρατείς με γερό χαλινάρι την θρασεία γλώσσα, επιβάλλοντάς της μέτρο και στην ομιλία και στην σιωπή έτσι ώστε να λες μόνο αυτό που υπηρετεί την δόξα του Θεού και δίνει πνευματικό όφελος στους ακροατές... Να ασκείσαι συνεχώς στην ανάγνωση θεόπνευστων βιβλίων, για να αυξάνεται μέσα σου η θεία αγάπη...
Προσπάθησε να ξεριζώσεις από την καρδιά σου κάθε εμπαθή επιθυμία που ευχαριστεί την σάρκα. Μην ξεχνάς ότι είναι δεμένη με το φοβερό θηρίο της λαιμαργίας...
Προσπάθησε πάντα να δαμάσεις τις ψυχοκτόνες επιθυμίες με νηστεία και απόλυτη πτωχεία. Επειδή τα ευχάριστα ποτά, τα νόστιμα φαγητά, τα μαλακά στρώματα και ο πολύωρος ύπνος αναστατώνουν αυτό το θηρίο, απόφευγέ τα».

Νηστεία
Σχετικά με την νηστεία γράφει και τα εξής:
«Πρέπει να προσέχουμε να νηστεύουμε πνευματικά, συγκρατώντας όλα τα πνευματικά μας πάθη, που είναι ο φθόνος, η ζήλεια, η ηδυπάθεια, η πονηριά, η περιέργεια, το ψεύδος, η υποκρισία, η εβραϊκή φιλαργυρία και η θεομίσητη τοκογλυφία, καθώς και η αιτία όλων των κακών, η υπερηφάνεια. Η πλήρης εγκράτεια από όλα αυτά τα ψυχοκτόνα πάθη είναι η αληθής νηστεία στον Θεό, αφού μόνο η στέρηση της τροφής, όχι μόνο δεν μας φέρει όφελος, αλλά γίνεται και αιτία της μεγαλύτερης μομφής παρομοιάζοντάς μας με δαιμόνια(Λόγος ΙΣΤ)

Οικογενειακή ζωή

Όσο και να σεβόταν ο Μάξιμος τον μοναχικό βίο όταν αυτός ανταποκρινόταν στο ιδεώδες του, κατέκρινε πάντως όσους περιφρονούσαν την οικογενειακή τους ζωή, νομίζοντας ότι μόνο με το αξίωμα του μοναχού μπορεί να φτάσει κανείς στην σωτηρία. Μεταξύ των συγγραμμάτων του Μαξίμου υπάρχει ένα με τίτλο «Λόγος σε όσους σκοπεύουν να εγκαταλείψουν τις γυναίκες τους αδικαιολόγητα και θέλουν να γίνου μοναχοί».Στον λόγο αυτό μεταξύ των άλλων γράφει.

«Μην απελπίζεσθε για την σωτηρία σας, σεις που ζείτε με συζύγους και ανατρέφετε τέκνα, ούτε να ζητείτε διαζύγιο, κατά την εντολή του Θεού που λέγει: «Δέδεσαι γυναικί; μη ζήτει λύσιν»(Α Κορ.7,27). «Τίμιος γάρ ο γάμος και η κοίτη αμίαντος»(Εβρ.13,4).

Αλλά εάν κατ΄ αλήθεια επιθυμείτε μεγαλύτερη σωτηρία ,αποκοπείτε οι ίδιοι από κάθε κακία, αδικία, πονηρία, πλεονεξία, αρπαγή ξένων περιουσιών, ψεύδος, συκοφαντία, φθόνο, τοκογλυφία και κάθε απανθρωπία και αγαπήσατε κάθε δικαιοσύνη και φιλανθρωπία, έλεος και ευσπλαχνία, αγαθότητα και αγιότητα, τουτέστιν αρκείσθε στις συζύγους σας και μην επιθυμείτε ξένη γυναίκα, διότι πόρνοι και μοιχοί, καταδικάζονται σε αιώνια βάσανα…

«…Επί πλέον ας μάθει ο άνθρωπος(που θέλει να εγκαταλείψει την σύζυγό του και να γίνει μοναχός) ότι η μοναχική ζωή, σ’ αυτόν που την επιθυμεί, δεν είναι τίποτε άλλο παρά επιμελής τήρηση των σωτηρίων εντολών του θείου και προσκυνητού Ευαγγελίου του Χριστού, τουτέστιν κάθε δικαιοσύνη, κάθε έλεος και ευσπλαχνία και ανυπόκριτη αγάπη, ταπείνωση καρδίας, πραότης, σωφροσύνη, περιφρόνηση του πλούτου του απολυμένου, της κοσμικής δόξης και τιμής και κενοδοξίας και απόρριψη κάθε πλεονεξίας.

Διότι αν κατορθώσει αυτές τις αρετές στην κοσμική ζωή, με τρόπο ευάρεστο στον Θεό, δεν είναι μακριό από την μοναχική πολιτεία.

Αυτός πάλι που φορά τα μοναχικά ενδύματα, εάν καταφρονεί τις εντολές του Σωτήρος και τις παραδόσεις των Πατέρων, βαδίζει και πολιτεύεται απρεπώς και αναξίως προς αυτά (τα ενδύματα) μεθώντας πάντοτε και τρώγοντας αχόρταγα και φιλαργυρώντας πλεονεκτικά και τοκογλυφώντας με δόλο, ένας τέτοιος μόνο στα ρούχα διαφέρει από τον απλό λαϊκό, σύμφωνα με τον αποστολικό λόγο: «η περιτομή ουδέν έστι, αλλά η τήρηση εντολών του Θεού» (Α΄ Κορ. 7, 19).πρέπει να πηγαίνουμε στην Εκκλησία (Αγίου Μαξίμου του Γραικού Λόγος 52)

Πως πρέπει να πηγαίνουμε στην Εκκλησία

Αδελφέ,

Κάθε φορά, που θέλεις να πας στην Εκκλησία, αν θέλεις, να είσαι συνεπής σε αυτά που λέει η αμώμητη πίστη μας, φρόντιζε να το θυμάσαι, να μη το ξεχνάς, ότι πηγαίνεις στο ολοκάθαρο παλάτι του Υψίστου. Εκεί, που είναι ο θρόνος Του. Εκεί,

που αντηχεί άπαυστα ο αγγελικός ύμνος: άγιος, άγιος, άγιος, Κύριος Σαββαώθ!...
Πρόσεχε, λοιπόν, και πως πηγαίνεις, και πως μπαίνεις!...
Αν η ψυχή σου είναι καθαρή από ψέμα, από μίσος, από έχθρες και κακίες, από επιθυμίες ρυπαρές, φόρεσε ρούχα απλά και ταπεινά, ρούχα που ταιριάζουν σε χριστιανούς (=όχι έξαλλα, όχι για επίδειξη, όχι ρούχα κοσμικών συνάξεων). Και πήγαινε στην Εκκλησία, με φόβο Θεού, με ταπείνωση, με αγάπη. Αν έτσι πας στην Εκκλησία, να το ξέρεις: Είσαι μακάριος και τρισμακάριος. Και στη ζωή αυτή! Και θα γίνεις ακόμη πιο μακάριος και τρισμακάριος, στην αιώνια ζωή!
Αν αντίθετα, θέλεις να πηγαίνεις στην Εκκλησία «κάπως διαφορετικά», δηλαδή με τον δικό σου τρόπο, όπως σου αρέσει εσένα, να το ξέρεις: Όπως θα μπαίνεις, έτσι θα βγαίνεις και ωφέλεια δεν θα παίρνεις.
Είναι ποτέ δυνατό να θεραπευτεί, να γίνει καλά, άρρωστος, που πάει μεν στον γιατρό και ακούει τις συμβουλές του, αλλά δεν ακολουθεί και δεν εφαρμόζει εκείνα που του ορίζει να κάνει;
Ασφαλώς όχι. Έτσι και όποιος δεν πηγαίνει στην Εκκλησία όπως πρέπει! Όπως μπαίνει, έτσι θα βγαίνει!
Χωρίς να παίρνει ωφέλεια.
Χωρίς να βρίσκει θεραπεία.
Χωρίς να γίνεται καλά.
(Αγίου Μαξίμου του Γραικού: Έργα, τ. 3, λόγος 52, σελ. 191)

Για τον κλήρο
Ο Μάξιμος ήταν ιδιαίτερα δυσαρεστημένος με τον κλήρο.
«Ποιος μπορεί να θρηνήσει πλήρως το σκότος που κάλυψε την γενεά μας! Οι ασεβείς περπατούν σαν λιοντάρια που βρυχούνται και απομακρύνουν από τον Θεό τους ευσεβείς, ενώ οι ποιμένες μας είναι πιο αναίσθητοι και από τις πέτρες. Βολεύτηκαν καλά και σκέπτονται μόνο για το πώς να σώσουν τον εαυτό τους... Δεν υπάρχει κανείς που θα συμβούλευε επιμελώς και θα νουθετούσε τους υβριστές, θα παρηγορούσε τους ταπεινούς, θα προστάτευε τους αδύναμους, θα στηλίτευε όσους αντιστέκονται στον λόγο της ευσεβείας, θα συγκρατούσε τους αισχρούς, θα καθοδηγούσε όσους έφυγαν από την αλήθεια και τον τίμιο τρόπο της χριστιανικής ζωής. Κανείς δεν θα αρνηθεί το αξίωμα του ιερέα από σωφροσύνη, κανείς δεν το ζητεί από θείο ζήλο για να διορθώνει τους άνομους και υβριστές. Αντιθέτως όλοι είναι έτοιμοι να το αγοράσουν δίνοντας μεγάλα δώρα και θέλοντας να ζήσουν τιμώμενοι και ευχαριστημένοι».

Για τις πράξεις και ατασθαλίες των αρχόντων
Στον ΚΣΤ λόγο του «ΠΕΡΙ ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΑΤΑΣΘΑΛΙΩΝ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ», στον οποίο διεξοδικά και με συμπόνια εκτίθενται οι άναρχες πράξεις και ατασθαλίες των βασιλέων και των αρχών των τελευταίων καιρών ο Μάξιμος γίνεται στηλιτευτής

κάθε ανώτατης εξουσίας γενικά και άσχετα με τον τόπο. Ο Μάξιμος παριστάνει το κράτος με την μορφή μιας γυναίκας που κάθεται στο σταυροδρόμι. φοράει μαύρο ρούχο, έχει το κεφάλι σκυμμένο μέσα στις παλάμες και τα γόνατά της και κλαίει απαρηγόρητα περιτριγυρισμένη από άγρια θηρία. Στην επίμονη ερώτηση του Μαξίμου περί του ποια είναι η γυναίκα απαντά:
«Εγώ, ω ξένε, είμαι μία από τις ευγενείς και ένδοξες θυγατέρες του Ουρανίου Βασιλέως. Το όνομά μου είναι Βασιλεία, αλλά ονομάζομαι και εξουσία και κυριαρχία και δικαιοσύνη.. Αυτή την υπέροχη ονομασία την έλαβα από τον Ύψιστο επειδή όσοι με κατέχουν θα πρέπει να είναι φρούριο και στήριξη για τους υπηκόους τους και όχι όλεθρος και ακατάπαυστη ατασθαλία. Αυτήν την σημασία έχει το όνομα Βασιλεία.».
Στο ερώτημά μου για την αιτία του κλαυθμού της και για το ότι κάθεται σε έρημο δρόμο, απάντησε:
«Δεν μίλησα ακόμα για τις πολλές συμφορές μου. Οι σημερινοί κυβερνήτες από την πολλή τους σκληρότητα δεν δέχονται καθόλου τις καλές συμβουλές αυτών που θέλουν το καλό τους. Επειδή αυξήθηκαν υπερβολικά τα πάθη τους, με κατέστησαν τελείως ανίκανη και με ατίμασαν. Εμένα την θυγατέρα του Βασιλιά και Δημιουργού των όλων, προσπαθούν να υποτάξουν όλοι οι ηδυπαθείς και αρχομανείς άνθρωποι. Ελάχιστοι όμως είναι αυτοί που πραγματικά θα με φρόντιζαν, θα με στόλιζαν με τρόπο αντάξιο του Πατρός μου και του βασιλικού ονόματός μου και θα διευθετούσαν καλύτερα τα πράγματα των ανθρώπων. Οι περισσότεροι από τους υπηκόους μου, υποταγμένοι από την φιλαργυρία και την απληστία, τυραννούν τους κατωτέρους τους με διάφορους φόρους και καταναγκαστική προσφορά εργασίας για την ανέγερση πολυτελών κτιρίων, θα δεν συμβάλλουν στην ενίσχυση του κράτους τους, αλλά εξυπηρετούν μόνο την περιττή αυτάρκειά τους και την ικανοποίηση των επιθυμιών της αισχρής ψυχής τους…
Οι εξουσιαστές διαταράσσουν την πολύτιμη ησυχία του βασιλείου με τις αδικίες τους, την πλεονεξία τους και τις θεομίσητες πορνείες. Οι πόδες τους έτοιμοι να χύσουν αίμα, από τον άδικο θυμό και την θηριώδη οργή τους. Δεν προσέχουν στην ψυχοφέλιμη διδαχή των ιερέων, ούτε στις συμβουλές των εμπείρων γερόντων, ούτε στις απειλές των Θεόπνευστων Γραφών. Για όλα αυτά είναι κουφοί και σαν κουφές ασπίδες κλείνουν τα αυτιά τους και παραδίδονται στα σατανικά παιγνίδια, στην πολυφαγία και την μέθη και δουλεύουν στα σαρκικά πάθη. Γι αυτό ο Θεός τους εγκατέλειψε και παραδόθηκαν στην εξουσία των πονηρών πνευμάτων και τους κυριεύουν οι δαίμονες.
Αυτός ο έρημος δρόμος που βλέπεις, είναι ο τελευταίος ακόλαστος αιώνας, που στερείται ήδη από ευσεβείς βασιλείς και εγκαταλείφθηκε από τους ζηλωτές του ουρανίου Πατρός μου, επειδή όλοι ασχολούνται τώρα με τα δικά τους και όχι με τα θεία. Αυτοί δεν θέλουν να δοξάσουν τον Θεό με καλές πράξεις, ευεργεσίες αλλά

και αγώνα εναντίον εκείνων που προσπαθούν συνεχώς να σβήσουν από προσώπου της γης την αληθινή πίστη στον Θεό, και νοιάζονται μόνο για το πώς θα αυξήσουν τα εδάφη του κράτους τους. Ακριβώς γι’ αυτό εξοπλίζονται ο ένας κατά του άλλου, αδικούν ο ένας τον άλλο….και ετοιμάζουν ο ένας κατά του άλλου διάφορες δολοπλοκίες σαν θηρία. Αντιθέτως δεν έχουν κανένα ζήλο για την Αγία Εκκλησία του Χριστού που υφίσταται διάφορες δοκιμασίες και συκοφαντίες εκ μέρους των μισητών προς τον Χριστό Ισμαηλιτών. Δεν είναι σωστό λοιπόν να παρομοιάζεται με τον έρημο δρόμο αυτός ο ακόλαστος αιώνας, ενώ εγώ η ίδια, ντυμένη σαν χήρα, να κάθομαι περιτριγυρισμένη από άγρια θηρία και να βασανίζομαι από αυτά, όπως σου εξήγησα προηγουμένως;

Και αυτό που με στενοχωρεί περισσότερο από όλα είναι ότι δεν έχω τέτοιους ζηλωτές, όπως παλιά, που θα με υπερασπίζονταν από ζήλο για τον Θεό και θα διόρθωναν τους άτακτους μνηστήρες μου. Δεν έχω τον Νάθαν, που με τη σοφή παραβολή νουθέτησε τον βασιλέα Δαυίδ και τον έσωσε από την φοβερή πτώση. Δεν έχω ζηλωτές, σαν τον Ηλία και τον Ελισσαίο, που δεν δείλιασαν μπροστά στους ανόμους βασανιστές, τους βασιλείς της Σαμαρείας. Δεν έχω τον θαυμάσιο Αμβρόσιο, αρχιερέα του Θεού, που δεν φοβήθηκε το μεγαλείο της βασιλικής εξουσίας του Μεγάλου Θεοδοσίου. Δεν έχω τον Μέγα Βασίλειο, που έλαμψε με την αγιότητα, την σοφία και με την σοφή διδασκαλία του κατατρόμαξε τον διώκτη της αδελφής του, τον Ουάλεντα. Δεν έχω τον μέγα Ιωάννη τον Χρυσόστομο, που δεν υπέκυψε στην προσβολή και δεν αγνόησε τα ζεστά δάκρυα της άμοιρης χήρας ,αλλά στηλίτευσε την φιλαργυρία και την απληστία της βασίλισσας Ευδοξίας. Αφού λοιπόν δεν έχω πλέον αυτούς τους αγωνιστές και ζηλωτές μου, δεν είναι δίκαιο να μοιάζω με χήρα γυναίκα και να κάθομαι στον έρημο δρόμο του τωρινού ακόλαστου αιώνα; Αυτές είναι οι δυστυχίες μου, που αξίζει να προκαλούν πολλούς θρήνους.

-ΣΗΜ.: Ισμαηλίτες Φυλή που προέρχεται από τον Ισμαήλ, γιο του Αβραάμ και της δούλης της Σάρρας, Άγαρ (Γένεση 21:9-11). Ήταν οργανωμένη σε δώδεκα φυλές και κατοικούσαν στη βόρεια Αραβία (Γένεση 25:12-18). Στους Ισμαηλίτες οι γιοι του Ιακώβ πούλησαν τον αδερφό τους Ιωσήφ, για 20 αργύρια (Γένεση 37:25,27).

Επίλογος

Μελετητές διέκριναν πολλά κοινά χαρακτηριστικά στοιχεία του Οσίου Μαξίμου με τον φωτιστή των Ελλήνων Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό. Και οι δύο αναπαύθηκαν όχι στην αυτονομημένη ανθρώπινη σοφία και γνώση, αλλά στην θεία σοφία του Ευαγγελίου του Χριστού. Και οι δύο δέχτηκαν και αφομοίωσαν την Ορθόδοξη Αγιορείτικη και πατερική παράδοση. Έμειναν πάντα Αγιορείτες και έδωσαν και μέσα στον κόσμο την μαρτυρία τους σαν αγιορείτες. Γι’ αυτό ο Άγιος Μάξιμος είναι καύχημα της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας και του ελληνορθόδοξου γένους μας.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:Δημοσιεύτηκε στον εφημερίδα -ΗΧΩ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ ΤΗΝ Τρίτη 20 Ιανουαρίου 2015 και στον ΜΑΧΗΤΗ την 21η Ιανουαρίου 2015

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com